

- 2) Kolejna wątpliwość dotyczy tego, czy gdy istnieją już elementy faktyczne i prawne określające nieuczciwy charakter warunku w umowie konsumenckiej, dłużnik egzekucyjny niepodnoszący tego nieuczciwego charakteru w powództwie przeciwegzekucyjnym, które ustawa przyznaje mu w tym celu, może, po rozstrzygnięciu takiego powództwa, ponownie podnieść nową kwestię incydentalną, na podstawie której ustalony zostanie nieuczciwy charakter innego lub innych warunków, w przypadku gdy mógł powołać się na nie początkowo w ramach zwykłej procedury przewidzianej w ustawie. Wreszcie, czy istnieje skutek prekluzyjny, który uniemożliwia konsumentowi ponowne podniesienie nieuczciwego charakteru innego warunku w tym samym postępowaniu egzekucyjnym, a nawet w późniejszym postępowaniu rozpoznawczym?
- 3) Trzecia wątpliwość odnosi się do tego, czy w przypadku uznania za zgodny z prawem europejskim wniosku, że drugie lub kolejne powództwo przeciwegzekucyjne w celu podniesienia w nim nieuczciwego charakteru warunku nie może zostać wniesione przez stronę, która mogła powołać się na nieuczciwy charakter warunku wcześniej z uwagi na to, że konieczne elementy faktyczne i prawne zostały już określone, okoliczność ta może stanowić podstawę do zastosowania przez sąd jako środka do tego, aby, po otrzymaniu informacji o tym nieuczciwym charakterze, sąd mógł wykonywać swoje uprawnienia w zakresie kontroli z urzędu?

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 30 kwietnia 2019 r. w sprawie T-558/18
Lupu/EUIPO – Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS), wniesione w dniu 28 czerwca 2019 r. przez Victora
Lupu**

(Sprawa C-499/19 P)

(2019/C 357/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Victor Lupu (przedstawiciel: adwokat P.A. Acsinte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam

Postanowieniem z dnia 5 września 2019 r. Trybunał (szósta izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wiesbaden
(Niemcy) w dniu 3 lipca 2019 r. – WS/Bundesrepublik Deutschland**

(Sprawa C-505/19)

(2019/C 357/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: WS

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 54 KWUS ⁽¹⁾ w związku z art. 50 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że zabronione jest już wszczęcie postępowania karnego w odniesieniu do tego samego czynu we wszystkich państwach będących stronami Układu między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach z dnia 14 czerwca 1985 r. (dorobek Schengen zgodnie z art. 1 ust. 2 decyzji Rady 1999/435/WE z dnia 20 maja 1999 r., Dz.U. 1999, L 239 z dnia 22 września 2000 r., s. 13, zwanego dalej „układem z Schengen”), jeżeli niemiecka prokuratura zawiesi wszczęte postępowanie karne po spełnieniu przez oskarżonego określonych warunków, a w szczególności po uiszczeniu określonej kwoty pieniędzy ustalonej przez prokuraturę?
- 2) Czy z art. 21 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zmienionego w dniu 7 czerwca 2016 r., Dz.U. 2016, C 202 s. 1, 47, zwanego dalej „TFUE”) wynika, że zakazuje się państwu członkowskiemu zwracania się do państw trzecich w ramach Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej – Interpol – z wnioskiem o aresztowanie, jeżeli osoba, wobec której skierowany jest wniosek o aresztowanie, jest obywatelem Unii Europejskiej, a państwo członkowskie, którego obywatelstwo osoba ta posiada, zgłosiło obawy co do zgodności wniosku o aresztowanie z zasadą *ne bis in idem* owej międzynarodowej organizacji, a tym samym również innym państwom członkowskim?
- 3) Czy art. 21 ust. 1 TFUE wyklucza już choćby wszczęcie postępowania karnego i tymczasowe aresztowanie w państwach członkowskich, których dana osoba nie jest obywatelem, jeżeli jest to sprzeczne z zasadą *ne bis in idem*?
- 4) Czy art. 4 ust. 1 lit. a) oraz art. 8 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/680 w związku z art. 54 KWUS oraz art. 50 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie są zobowiązane do wydania przepisów, które zagwarantują, że w przypadku procedury prowadzącej do zastosowania zasady *ne bis in idem* we wszystkich państwach będących stronami układu z Schengen dalsze przetwarzanie czerwonych alertów Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej – Interpol – które powinny prowadzić do dalszego postępowania karnego, jest zabronione?
- 5) Czy organizacja międzynarodowa taka jak Międzynarodowa Organizacja Policji Kryminalnej – Interpol – dysponuje określonym poziomem ochrony danych, jeżeli nie została wydana decyzja stwierdzająca odpowiedni poziom ochrony danych zgodnie z art. 36 dyrektywy (UE) 2016/680 i/lub nie istnieją odpowiednie zabezpieczenia na mocy art. 37 dyrektywy (UE) 2016/680?
- 6) Czy państwa członkowskie mogą dalej przetwarzać dane, które zostały zamieszczone przez państwa trzecie w liście gończym („Red Notice”) Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej – Interpol – tylko wtedy, gdy państwo trzecie zawnioskuje listem gończym o aresztowanie i ekstradycję orazłoży wniosek o aresztowanie, który nie narusza prawa europejskiego, w szczególności zasady *ne bis in idem*?

⁽¹⁾ Konwencja wykonawcza do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. 2000, L 239, s. 19).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo per il Lazio (Włochy) w dniu 3 lipca 2019 r. – Go Sun Srl, Malby Energy 4 Srl/Ministero dello Sviluppo Economico i in.

(Sprawa C-512/19)

(2019/C 357/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Go Sun Srl, Malby Energy 4 Srl